VA PUTEA GIMNASTICA SĂ URCE DIN NOU PE PODIUM?

SPORTIVII TREBUIE SĂ FIE SĂNĂTOŞI!

Aş dori să răspund la ancheta iniţiată de ziarul „Sportul" în calitate de medic şi de preşedinte al unei comisii de gimnastică.

Cred că este de la sine înţeles că drumul spre marea performanţă este deschis, în primul rînd, acelor sportivi care beneficiază de o sănătate de fier, care se prezintă în concursuri în deplinătatea capacităţilor lor fizice. Cunosc multe cazuri cînd gimnaşti cu reale aptitudini şi perspective se „pierd" prea repede pe drum, înainte de a atinge măiestria, şi aceasta din cauza nedozării corespunzătoare a eforturilor. Ca atare, propun celor ce se ocupă de gimnaştii de performanţă să urmărească mai mult, cu mai mare grijă şi cu o sporită răspundere, problema sănătăţii sportivilor. Dacă astăzi ne aflăm în situaţia de a discuta despre rămînerea în urmă a nivelului performanţelor în gimnastica noastră, o facem şi pentru faptul că nu întotdeauna starea de sănătate a gimnaştilor a fost tratată în mod corespunzător, prea multe au fost cazurile cînd unii au ignorat-o chiar, pentru a putea obţine într-un timp mai scurt o performanţă oarecare. Deoarece în gimnastică accidentele sînt destul de dese, uneori chiar fatale pentru activitatea sportivă a unor tineri, propun ca pe viitor acestei chestiuni, sănătatea sportivilor, să i se acorde cea mai mare atenţie.

Ca activist voluntar de mai mulţi ani, sînt de acum în măsură să-mi dau seama de rolul major pe care îl pot avea cadrele de specialitate şi cele de nespecialitate care lucrează în cadrul comisiilor orăşeneşti sau judeţene. Printr-o muncă desfăşurată cu pasiune şi competenţă se pot realiza lucruri multe şi interesante, mai ales în ceea ce priveşte organizarea şi conducerea activităţii competiţionale, care poate influenţa atît de mult îmbunătăţirea acestei activităţi. Dacă în comisiile obşteşti vor figura oameni cu dorinţa fermă de a face ceva, de a-şi aduce contribuţia la o treabă atît de importantă cum este performanţa sportivă, atunci cu siguranţă că şi succesele nu vor întîrzia să apară. Organizarea de către noi a unei întreceri amicale, în afara calendarului competiţional al federaţiei de specialitate (sperăm ca ea să se bucure de un mare interes), la care vor fi prezenţi cei mai buni gimnaşti ai Capitalei, nădăjduim să fie de bun augur şi pentru alte comisii de gimnastică, din ţară, care trebuie să joace un mai mare rol în redresarea acestui sport.

Federaţia de specialitate ca şi antrenorii, dar aceştia din urmă în primul rînd, trebuie să ceară mai des sprijinul părinţilor gimnaştilor. De asemenea, se impune o mai strînsă colaborare cu şcoala, cu profesorii. Antrenorii şi sportivii care s-au angajat să lucreze pe tărîmul gimnasticii trebuie să dea dovadă în munca lor de mai multă pasiune şi devoţiune.

Aş propune federaţiei noastre de gimnastică să trimită peste hotare, pentru schimb de experienţă, un număr mai mare de antrenori, care să lucreze apoi nemijlocit în cadrul unor secţii şi să-şi aducă în mod concret aportul la progresul gimnasticii noastre.

dr. Eugen ŞERBĂNESCU
preşedinte
al Comisiei de gimnastică
din Bucureşti

ÎN JUDEŢE — MAI MULTE ÎNTRECERI GEN DIVIZIE

Am citit cu mult interes materialele publicate în cadrul anchetei privind măsurile ce ar trebui întreprinse pentru redresarea gimnasticii noastre şi, deşi nu sînt profesor de educaţie fizică sau antrenor, aş dori să-mi exprim şi eu unele păreri în legătură cu subiectul discuţiei. O fac în calitate de vechi simpatizant al acestei nobile ramuri sportive.

După părerea mea, fiecare tînăr, înainte de a se dedica vreunei discipline sportive, fie că este vorba de fotbal, tenis, înot sau box, ar trebui să practice gimnastica, cel puţin 2—3 ani. Mă gîndesc că, în această perioadă, sportivii ar putea efectua o pregătire fizică şi morală corespunzătoare practicării diferitelor sporturi, prin alcătuirea unei structuri musculare de bază, caracterizată prin mobilitate, dinamism, rezistenţă, forţă (calităţi, din păcate, deficitare la mulţi dintre sportivii noştri).

Dar, din cîte cunosc, faţă de importanţa pe care o are gimnastica, preocuparea ce i se acordă este cît se poate de redusă. În rîndurile ce urmează, aş dori să fac cîteva sugestii:

— O consistentă îmbogăţire a competiţiilor de gimnastică la nivelul asociaţiilor sportive şi al şcolilor; poate că n-ar fi rău ca în judeţe să se organizeze chiar o întrecere gen divizie pentru gimnaştii din asociaţii. O asemenea acţiune s-ar bucura de mare interes.

— Am impresia că nici gimnaştii de frunte ai ţării nu sînt răsfăţaţi cu prea multe concursuri, în măsura în care ar trebui să se facă aceasta pentru progresul lor.

— Să se acorde o mai mare atenţie pregătirii psihice a gimnaştilor fruntaşi, mai ales în ce priveşte calmul şi combativitatea. De asemenea, ar trebui să se aibă în vedere mai mult decît pînă acum şi ţinuta gimnaştilor în competiţii. Consider important a se ţine seama de acest factor, deoarece de ţinuta sportivilor depinde, de multe ori, atît aprecierea dată de arbitri, cît şi ambianţa ce se creează în sala de concurs. (L-aş da ca exemplu de conduită ireproşabilă în concursuri pe talentatul Petre Mihaiuc).

— Din ultimele întreceri internaţionale pe care am avut prilejul să le urmăresc mi-am dat seama că între exerciţiile gimnaştilor noştri şi cele ale sportivilor din alte ţări există uneori deosebiri de concepţie, de conţinut, fapt ce mă determină să propun ca antrenorii să creeze exerciţii mai interesante pentru gimnaştii care ne reprezintă peste hotare, cu mai multe elemente de mare dificultate, cu legări mai spectaculoase.

— O mai mare popularitate a gimnasticii în întreaga ţară ar fi binevenită şi aceasta s-ar putea realiza prin filmarea exerciţiilor unor mari campioni şi apoi prezentarea lor marelui public. În acelaşi scop, propun ca la campionatele internaţionale ale ţării noastre să fie invitaţi gimnaşti de mare valoare internaţională care, prin comportarea lor, ar atrage spre această disciplină un mare număr de tineri.

ing. Vasile SIGHETI
Timişoara

CHINOGRAME CU EXERCIŢIILE IMPUSE PENTRU ŞCOLARI

Din judeţul Arad ne-a venit o scrisoare de la profesorul de educaţie fizică Teodor Popa, care face următoarele propuneri:

— înfiinţarea unor centre de iniţiere în localităţile unde activează profesori de educaţie fizică cu specializarea gimnastică. Ştiu că sînt mulţi colegi de-ai mei care nu profesează cu toată răspunderea meseria pe care şi-au ales-o;

— programele tehnice pentru campionatele republicane ale copiilor să fie mai judicios alcătuite, ţinîndu-se seama şi de baza materială redusă a şcolilor din provincie. S-a introdus, de pildă, bîrna, dar s-a pierdut din vedere faptul că acest aparat nu se află încă în dotarea multor şcoli şi asociaţii sportive;

— federaţia de specialitate, în colaborare cu organele de resort ale Ministerului Învăţămîntului, să se ocupe de elaborarea unor chinograme cu toate exerciţiile impuse elaborate de M.I., pentru asigurarea unei linii unitare de interpretare şi execuţie.

Teodor POPA
prof. de educaţie fizică
Liceul din Sebiş, judeţul Arad

Anchetă realizată de **Constantin MACOVEI**

BUNI GOSPODARI AI GHEŢII

Amatorilor de scriptologie, de adrese şi sesizări înregistrate în toată regula, repetate apoi în multiple exemplare. Celor care sînt obişnuiţi să consume tone de hîrtie pentru rezolvarea oricăror probleme, care şi le creează acolo unde ele, de fapt, nu există. Celor ce vor să primească totul „de sus" fără să realizeze nimic prin forţele lor proprii. Celor care trebuie neapărat îndrumaţi, sprijiniţi şi supravegheaţi de la „centru". Celor ce nu mişcă nici un deget din proprie iniţiativă. Lor, campionilor birocraţiei şi ai inerţiilor administrative — care din nefericire mai sînt pripăşiţi şi în mişcarea noastră sportivă — le oferim exemplul contrar, al unor adevăraţi activişti în sport, buni organizatori şi buni gospodari, pe care i-am cunoscut într-o recentă vizită făcută la Braşov.

Regretăm, de la început, că vom dezamăgi curiozitatea firească a unora dintre cititori, sau a celor direct interesaţi de tematica rîndurilor ce urmează, precizînd că avem intenţia să nu folosim nume de persoane. Ne gîndim că modestia celor vizaţi în articolul nostru, acea modestie sobră şi conştientă care se asociază întotdeauna cu meritele şi succesul de orice fel, ar fi lezată de asemenea intenţii publicitare, chiar dacă ele n-ar porni decît dintr-o recunoaştere plină de respect. Deci, la modul anonim, vom descrie, foarte pe scurt, cum au reuşit braşovenii, iubitori ai patinajului artistic, să pună pe picioare o activitate dragă lor.

De cînd gerurile par mai blînde şi pe plaiurile Ţării Bîrsei, iar performanţele în patinaj cer mai multe săptămîni şi luni de pregătire, ca altă dată, se simţea tot mai mult nevoia prelungirii sezonului de antrenamente şi concursuri, prin intermediul gheţii artificiale şi la Braşov. Doleanţele patinatorilor din oraşul de sub Tîmpa au fost în parte satisfăcute acum trei ani, cînd le-a fost afectată instalaţia necesară unui patinoar artificial — de dimensiuni reduse (27×16 m) — aflată în stare de nefuncţionare. După greutăţile inerente unui început (în care au trebuit să fie găsite fondurile necesare reparării instalaţiei şi montării sale), micul patinoar a fost primitor găzduit, în cadrul asociaţiei sportive „Petrolul".

Evident, greutăţile au continuat şi cînd a fost vorba de a se da o formă organizatorică pentru exploatarea şi întreţinerea acestei baze sportive în miniatură. Dar ele au fost biruite pe rînd. Înţelegerea şi sprijinul forurilor locale n-ar fi fost suficiente, însă, fără acel spirit de iniţiativă arătat de oamenii legaţi sufleteşte de activitatea în patinaj. Aceştia au adoptat soluţiile sale mai simple, cele mai practice. Ei au decis să gospodărească prin forţe proprii micul lor patinoar. Şi anume, prin folosirea judicioasă a fondurilor obişnuite ce figurează în bugetul secţiei, dar mai ales prin organizarea de cursuri de iniţiere, cu contribuţia băneacă a părinţilor doritori de a oferi copiilor posibilitatea învăţării unui sport frumos şi util. Cu aceşti bani, bine chivernisiţi, patinoarul a fost supus reparaţiilor necesare, s-a amenajat un vestiar spaţios pentru sportivi, au fost angajaţi doi amenajatori pricepuţi. La patinoarul artificial din Braşov au acces zilnic patinatori din secţia de performanţă a Petrolului (antrenor: B. Heuchert), cei aproximativ 140 de micuţi membri ai cursului de iniţiere condus de 5 instructori retribuiţi, ca şi grupa de 50 de elevi ai Şcolii sportive pregătiţi de prof. C. Herti.

Am făcut recent un popas la marginea patinoarului braşovean, aflat în incinta Rafinăriei „Muntenia". Impresiile au fost excelente. O gheaţă bine întreţinută, netedă, de duritate corespunzătoare, aşa cum nu avem încă la Bucureşti... E drept, suprafaţa este mică. Actualmente ea se extinde la 40×16 m, dar inimoşii gospodari ai patinoarului ne asigură că anul viitor ea va măsura 40×20 m, însumînd 800 m.p. Nu numai atît. A fost achiziţionată pînză de cort (400 m.p.) cu care se va face un acoperiş protector pentru a feri gheaţa de razele soarelui cald de primăvară. Sezonul de patinaj va putea fi astfel prelungit cu încă o lună, probabil pînă la mijlocul lui mai. În fine, din fondul adunat prin exploatarea patinoarului asociaţia sportivă Petrolul intenţionează să rezerve sumele necesare trimiterii peste hotare a unui număr de patinatori fruntaşi, în schimb de experienţă.

Iată fapte, iniţiative, care merită întreaga noastră apreciere. Desigur, cei care nu-şi precupeţesc azi efortul pentru buna gospodărire a gheţii braşovene nu trebuie să considere că au atins toate ţelurile lor. Mai sînt multe de făcut. Ne gîndim doar la creşterea firească a activităţii de patinaj în Braşov, care va aglomera orele programului pe patinoar (şi aşa cu greu dră muite). În curînd va lua fiinţă — în sfîrşit! — a doua secţie de patinaj artistic şi viteză din localitate, pe lîngă clubul Dinamo Braşov. Unde vor face antrenament noii recruţi ai patinajului braşovean? Tot pe bucata de gheaţă de la Rafinărie? Dar hocheiştii, care de cîţiva ani nu fac decît să hiberneze sub Tîmpa? Poate că se vor mişca şi ei...

Atunci, necesităţile unei activităţi corespunzătoare în sportul pe patine vor depăşi posibilităţile oferite de actualul patinoar artificial din Braşov. Le-ar putea satisface doar noul patinoar, de la Poiana, cel căruia i se pun acum fundaţiile.

Radu VOIA

Patinaj, sub razele soarelui de primăvară

BRAŞOV, 18 (prin telefon). Duminică dimineaţa, sub razele soarelui de primăvară, iubitorii patinajului artistic din oraşul de la poalele Tîmpei au avut prilejul să urmărească pe cîţiva dintre cei mai buni patinatori din ţară. Pe gheaţa patinoarului artificial al asociaţiei sportive „Petrolul" s-a desfăşurat o reuşită demonstraţie de figuri libere, la care şi-au dat concursul patinatori artistici din Bucureşti şi Braşov.

Astfel au putut fi urmărite evoluţiile campionilor republicani de seniori Elena Moiş şi Marcel Comanici, Beatrice Huştiu, Mihai Stoenescu, perechea Letiţia Păcuraru — Dan Săveanu. Braşovul a fost prezent cu campionul ţării la juniori Dezideriu Czeisner, ca şi tinerii Marianne Klöckner, Marinela Ciubucă, Luminiţa Ancuţa, Oltea Stoian, Romulus Gruia, Elke Seewald şi Alina David.

Demonstraţia s-a bucurat de un deosebit succes.

CAROL GRUIA
corespondent principal

ÎN PRAGUL UNOR MARI COMPETIŢII

De vorbă cu Lazăr Baroga — secretar general al F.R.H. ● Zilnic cîte 16 tone! ● Va fi întrecut cel mai vechi record al ţării? ● Un program bogat şi variat

Chiar şi recordul dv. va fi bătut?

Reluarea activităţii competiţionale este aşteptată cu mult interes de către halterofili. Atît în secţii cît şi în cadrul lotului reprezentativ, halterofilii au lucrat cu seriozitate pentru ca noul sezon competiţional să-i găsească cît mai bine pregătiţi. Iată, de altfel, ce ne-a declarat secretarul general al Federaţiei de haltere, Lazăr Baroga, care se ocupă şi de pregătirea lotului naţional.

— Sportivii noştri fruntaşi se antrenează după cele mai noi metode. Schimbul de experienţă pe care l-am avut anul trecut cu halterofilii polonezi şi sovietici a fost deosebit de util. Am căutat să adaptăm unele dintre metodele lor de pregătire la specificul instruirii sportivilor noştri.

Spre deosebire de 1967, volumul şi intensitatea muncii la antrenamente s-a mărit în mod considerabil. Dacă Gh. Mincu, S. Herghelegiu şi Gh. Teleman ridicau anul trecut la antrenament doar 7—8 tone, acum ei au ajuns la 16 tone!

— ŞI CARE SÎNT PRIMELE REZULTATE?

— Munca noastră (zece antrenamente pe săptămînă, cinci specifice şi tot atîtea de pregătire fizică generală) a dat rezultate excelente la probele de control. Aceste prime succese mă determină să cred că toate recordurile naţionale vor fi doborîte în acest an.

— CHIAR ŞI CEL DE LA „SEMIGREA" (460 kg) PE CARE IL DEŢINEŢI?

— Da. Atît Herghelegiu cît şi Teleman — principalii pretendenţi — sînt capabili de această performanţă. Deşi este vorba de recordul meu, m-aş bucura sincer de succesul vreunuia dintre ei. La antrenamente şi în probele de control, ei şi-au depăşit recordurile personale. Sper că din rivalitatea dintre Herghelegiu şi Teleman se va naşte noul record. Dar şi la celelalte categorii rezultatele sînt mulţumitoare. La „pană" V. Rusu atinge 330 kg, A. Parnavelas va fi în curînd un adversar periculos pentru campionul ţării, Z. Fiat (cat. cocoş), iar trioul de la „mijlocie", V. Cato, Şt. Pintilie şi M. Cristea va asalta, desigur, cele mai bune performanţe ale categoriei.

La cele spuse de interlocutorul nostru se cuvine să mai adăugăm că actualul lot republican de haltere este format din sportivi tineri. Media lor de vîrstă nu depăşeşte 23 de ani! Cu o pregătire atentă, printr-o muncă conştiincioasă, aceşti halterofili pot ajunge la o formă corespunzătoare pentru J.O. din 1972, de la München!

— CARE ESTE CALENDARUL INTERN ŞI INTERNAŢIONAL DIN ACEST AN?

— La sfîrşitul acestei luni (29—31 martie), la Constanţa, vor avea loc campionatele naţionale individuale de juniori. Cele de seniori nu au fost încă fixate, dar ele se vor desfăşura la Bucureşti, după campionatele europene. Întrecerea pe echipe dotată cu „Cupa oraşelor" este programată la Iaşi (14—15 septembrie), iar campionatul pe echipe va avea loc la Bucureşti, la sfîrşitul lunii noiembrie.

Calendarul extern ne rezervă numeroase competiţii importante începînd cu „Cupa Dunării" (19-21 aprilie, la Donaueschingen în R.F.G.), la care vom participa cu o echipă completă. La 25 mai, echipa noastră naţională va întîlni la Verona selecţionata Italiei. Apoi, la Leningrad urmează marea confruntare de la campionatele europene (23-29 iunie), care va constitui un important criteriu de selecţie pentru participarea halterofililor români la J.O. din Mexic. Bucureştiul va găzdui în timpul verii (la o dată nefixată încă) „Cupa speranţelor olimpice" rezervată sportivilor sub 23 de ani, iar în toamnă, echipa României va întîlni pe cea a R.F. a Germaniei la Bucureşti şi apoi (15 decembrie) va participa la Balcaniada de la Sofia.

I. O.

Întîlnirea pentru desemnarea echipei campioane dintre Steaua — Dinamo, a întrunit toate sufragiile publicului. Iată-i pe juniorii stelişti — învingători cu 4—3 (după prelungiri) şi antrenorul lor, I. Ganga

CULESE LA FINALA JUNIORILOR

CERTITUDINI

An de an, campionatul republican rezervat juniorilor ne oferă, printre altele, plăcutul prilej de a remarca o serie de tineri hocheişti cu frumoase perspective. Pe unii, deşi i-am mai evidenţiat şi cu alte ocazii, reîntîlnindu-i săptămîna trecută pe patinoarul „23 August" din Capitală, unde timp de 4 zile au avut loc întrecerile finale ale campionatului naţional de juniori, am avut, o dată în plus, certitudinea că pot ajunge nume cunoscute în hochei. Să citãm doar pe cîţiva: Ionită, Paraschiv, Bucur (Steaua), Huţanu, Iordan (Dinamo), Lazar, Imreh, Toth (Avîntul M. Ciuc), Moroşan, Medei, Romaniuc (Metalul Rădăuţi).

CROSA LA PUC, NU LA PICIOARELE ADVERSARULUI

E regretabil, dar am constatat că mulţi tineri hocheişti au încercat să-şi corijeze deficienţele de ordin tehnic prin atacuri neregulamentare la mantinelă, prin agăţări cu crosa la patină, prin bodicecuri în atac şi, uneori, chiar prin duritãţi excesive. Recordul de „odihnă" penală a fost stabilit în meciul Metalul Rădăuţi — Surianul Sebeş Alba care au avut 12 şi, respectiv, 24 de minute eliminări de pe teren, unii dintre jucători stînd de cîte două şi trei ori pe banca de pedeapsă. Cercetînd foile de arbitraj am aflat că Istrate, Claudiu (Surianul), Pantir, David (Metalul), Tamaş (Flacăra Braşov), Simon (Avîntul M. Ciuc), Doboş (Steaua), Huţanu (Dinamo) ş.a. s-au făcut vinovaţi de lovirea adversarului cu crosa. Poate. am fi fost tentaţi să apreciem aceste abateri ca o chestiune nesemnificativă, dacă duritãţile unora dintre jucătorii menţionaţi nu s-ar fi repetat.

IDEI NOI? DE ACORD, DAR SĂ FIE BUNE

Anul acesta finala campionatului de juniori s-a desfăşurat după o formulă inedită. Echipele calificate în ultimul act al competiţiei au fost împărţite în două serii, cîştigătoarele grupelor respective întîlnindu-se apoi, pentru desemnarea campioanei, iar formaţiile de pe poziţiile secunde pentru locurile 3—4 ale clasamentului final ş.a.m.d. Înainte, însă, de a ne exprima părerea asupra acestui sistem de joc să relatăm un fapt care putea periclita prestigiul concursului. Antrenorul E. Raduch, din partea clubului Steaua, a întrebat (cu cîteva minute înainte de meciul decisiv dintre Steaua şi Dinamo) pe organizatori ce se întîmplă în caz de egalitate, lucru care s-a şi petrecut de altfel. I s-au pus în faţă clauzele de la ediţia anterioară, însă organizatorii omiseseră un lucru foarte important: anul trecut s-a jucat finala sistem turneu simplu iar acum cu serii preliminare. Clauzele s-au stabilit ad-hoc, dar în mod normal ele trebuiau precizate la începutul competiţiei.

În ceea ce priveşte sistemul de desfăşurare, el nu ni se pare destul de eficient, din următoarele motive:

— În primul rînd, nu toate echipele au posibilitatea de a se întîlni între ele, ceea ce a făcut ca reprezentanţii provinciei, ale căror formaţii au la activ extrem de puţine meciuri oficiale, să fie nemulţumiţi pentru că au venit la Bucureşti doar pentru trei jocuri.

— În al doilea rînd, clasamentul final nu reflectă în mod just valoarea competitoarelor, deoarece n-a existat un echilibru de forţe între serii. În consecinţă, Metalul Rădăuţi, revelaţia turneului final, s-a clasat în urma formaţiei Flacăra Braşov, inferioară din multe puncte de vedere.

În concluzie, sistemul respectiv nu e — după părerea noastră — de natură să stimuleze activitatea competiţională, să contribuie la progresul tinerilor hocheişti.

Ir. IOANIŢESCU

ASTĂZI, LA POIANA BRAŞOV, SCHIORII JUNIORI ÎŞI DISPUTĂ PRIMELE TITLURI DE CAMPIONI

REZULTATELE CONCURSURILOR DE LA STRAJA ŞI VATRA DORNEI

Pîrtiile Poienii Braşov găzduiesc astăzi dimineaţă probele inaugurale ale campionatelor naţionale pentru juniori şi junioare, la care iau parte aproape 250 de concurenţi reprezentînd 23 de secţii şi centre de schi din Braşov, Sinaia, Buşteni, Predeal, Vatra Dornei, Sibiu, Azuga, Rîşnov, Cîmpulung Moldovenesc etc. Speranţele schiului nostru îşi dispută azi următoarele curse: fond 3 km junioare mici, 5 km juniori mici şi junioare mari, 10 km juniori mari, 15 km tineret, slalom special juniori şi junioare.

● Naţionalele de juniori se vor încheia vineri. În continuare, la Poiana Braşovului vor avea loc în zilele de 23 şi 24 martie campionatele şcolilor profesionale şi tehnice, iar între 29—31 martie campionatele şcolilor generale şi ale liceelor.

● Sîmbătă şi duminică, Fundata va găzdui tradiţionalul concurs de schi fond şi biatlon dotat cu „Cupa federaţiei".

● Cu ocazia împlinirii a 10 ani de la înfiinţarea asociaţiei sportive Energia Paroşeni, la Straja s-a desfăşurat un frumos concurs la care au participat schiori de la Spartac Petroşeni, Minerul Lupeni şi Energia Paroşeni. Cîştigătorii probelor: slalom special juniori: M. Matyus (Spartac); seniori: D. Bîrlida (Spartac) şi C. Munteanu (Energia) — acelaşi timp; slalom uriaş juniori: M. Matyus; seniori: D. Bîrlida; fond 5 km fete: Florica Nedrea (Energia); 10 km juniori: L. Mathe (Energia); 15 km seniori: P. Aron (Energia). Ştafetele 3×3 km fete şi 3×4 km băieţi au revenit fondiştilor de la Energia. Clasament final pe echipe: 1. Energia Paroşeni, 2. Minerul Lupeni, 3. Spartac Petroşeni. (TITU CORNEA — coresp.).

● Pe pîrtia din parcul staţiunii balneare Vatra Dornei s-a desfăşurat un atrăgător concurs dotat cu „Cupa veteranilor". Întrecerile s-au disputat pe două categorii de vîrstă; pînă la 40 de ani şi peste 40 de ani. Rezultate: pînă la 40 de ani, slalom special: Ioan Miron; slalom uriaş: Ioan Miron; coborîre: Ioan Miron; peste 40 de ani, slalom special: Carol Secter; slalom uriaş: Carol Secter; coborîre: Carol Secter. Pe aceeaşi pîrtie a avut loc şi „Cupa speranţelor" pentru copii. Cîştigătorii probelor: slalom special, fete 8—12 ani: Cecilia Deleanu (Şc. generală Iacobeni); băieţi 8—12 ani: V. Suciu (Liceul Vatra Dornei); fete 12—15 ani: Doiniţa Moroşan (Şc. generală Iacobeni); băieţi 12—15 ani: M. Miron (Liceul Vatra Dornei); slalom uriaş fete 8—12 ani: Cecilia Deleanu; băieţi 8—12 ani: Dan Timofte (Şc. generală Iacobeni); fete 12—15 ani: Gabriela Dranca (Liceul Vatra Dornei); băieţi 12—15 ani: Mihai Miron; fond fete 8—14 ani (1,5 km): Floarea Chiriluş (Şc. generală nr. 2 Vatra Dornei); băieţi 8—14 ani (2 km): Ticu Totescu (Şc. generală nr. 1 Vatra Dornei); băieţi 14—16 ani (3 km): Ioan Voloşniuc (Şc. generală nr. 1 Vatra Dornei). (P. SPAC — coresp.).

„CUPA DE IARNĂ"

De-a lungul întrecerilor pentru „Cupa de iarnă" (care a angrenat 16 echipe feminine şi 24 masculine) am urmărit multe partide de un bun nivel tehnic, în care rolul principal l-a avut tineretul promovat cu mult curaj. După desfăşurarea jocurilor din cele trei serii masculine, cîştigătoarele — Aurora, Voinţa şi Grivţa Roşie — au participat la turneul final (numai tur). Rezultatele înregistrate: Voinţa — Grivţa Roşie 3—2, Voinţa — Aurora 3—1, Aurora — Grivţa Roşie 3—1. „Cupa de iarnă" a revenit formaţiei VOINŢA.

V. SANDU, coresp.

pe ecrane
RĂPIREA FECIOARELOR
O PRODUCŢIE A STUDIOULUI CINEMATOGRAFIC „BUCUREŞTI"
scenariul: EUGEN BARBU
MIHAI OPRIŞ
DINU COCEA
OLGA TUDORACHE, MARGA BARBU, EMANOIL PETRUŢ, GEORGE CONSTANTIN, TOMA CARAGIU, COLEA RĂUTU
regia DINU COCEA